

Koningin van de bloggers blijft bescheiden

Régine Debatty van We-make-money-not-art opereert op het snijvlak van kunst en technologie

Edo Dijksterhuis
Eindhoven

Een autoriteit op het gebied van bloggen zou Régine Debatty zichzelf niet willen noemen. 'Dat is te pretentius. Het klinkt alsof ik deel ben van het meubilair en zo voel ik me niet.' Ze blijft het vreemd vinden om bij publieke optredens te worden aangekondigd als 'beroemd blogger' of als 'the queen of media art blogging', zoals vanmiddag weer zal gebeuren op het Eindhovense STRP-festival. Debatty leidt daar een discussie over cyborgs, elektronische protheses en de mogelijkheden van robotseks.

Maar een beroemd blogger is ze wel degelijk. Zowel in 2006 als 2007 won de 37-jarige Belgische een Webby Award — de Oscar voor websites — in de categorie 'best personal/cultural blog'. En vorig jaar werd ze genomineerd voor een Media Guardian Innovation Award. Tienduizenden internet-surfers geïnteresseerd in kunst, technologie en design kennen Debatty's blog *we-make-money-not-art.com*.

Het begon heel terloops, zo'n vijf jaar geleden. Debatty, die Latijn en Grieks studeerde en oorspronkelijk werkte voor de Belgische televisie en een Spaans radio-station, ontmoette een creatieveling die kunst maakte met mobiele telefoons. Haar interesse was gewekt en Debatty begon op het internet te inventariseren wat er zoal gebeurt op het snijvlak van kunst en technologie. Het resulteerde in een onoverzichtelijk papieren archief. Totdat iemand haar suggereerde die informatie te bundelen in een blog.

'Voor die tijd wist ik niet eens wat dat inhield, een blog. Ik dacht dat het typisch iets was voor veelede tieners en voelde me zelfs een beetje beledigd door dat voorstel. Bovendien ben ik enigszins technofoob aangelegd.'

Dat weerhield haar er niet van

om dwars door Europa en de VS festivals, seminars en tentoonstellingen te bezoeken en daar hackers, kunstenaars en vormgevers te interviewen over de manieren waarop zij technologie gebruiken en misbruiken. Ze neemt foto's, maakt filmpjes en schrijft commentaren — alles in een toeganlijke, luchtige en ironische stijl. Het ging Debatty meer om 'sciencefiction' dan sciencefiction, haar blog heette niet voor niets eerst Near-near-future. Zij is geïnteresseerd in wat apparaten en applicaties concreet in de komende vijf à tien jaar kunnen betekenen.

Debatty's werk bleef niet onopgemerkt in commerciële kringen. Iemand van Nokia belde, van een afdeling die zich concentreert op de technologische toepassing van kunst. 'We hebben acht maanden samengewerkt', vertelt Debatty. 'Ze waren vooral geïnteresseerd in de voorspellende waarde van kunst. Zoals bijvoorbeeld het Duitse collectief dat in de jaren negentig al een installatie had gemaakt waarin je virtueel over de hele wereldbol kon navigeren — tien jaar voor Google Earth.'

Dit advieswerk kreeg nog vervolg bij andere technologie- en telecombedrijven, maar Debatty merkte al snel dat 'praten met hackers en kunstenaars me goed afgaat, maar met managers niet'.

Bovendien verlegde ze haar aandacht. Reporteerde Debatty eerst veel over consumentenelektronica (gadgets), nu is haar aandacht meer verschoven naar het kunstzinnige. Zaken als bio-art, do-it-yourself-technologie en astrobiologie hebben haar interesse.

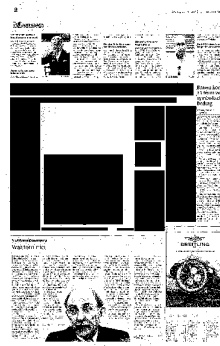
'Ik begon als reporter en nu is mijn blog meer een persoonlijk dagboek: ik schrijf alleen over wat mij interesseert', stelt Debatty. 'Wat niet wegneemt dat ik probeer vrij neutraal te zijn. Ik wil mensen informeren. Sommige bloggers zijn zo kwaad en agressief; dat spreekt me niet aan.'

Dat ze het elektronica-aanbod niet meer bijhoudt, heeft haar lezers gekost, dat realiseert Debatty zich. Maar ook na het afhaken van

de *gadgetgeeks* haalt ze nog ruim 25.000 bezoekers per dag. En ze heeft het lezerspubliek zich zien ontwikkelen. 'Lezers nemen blogs serieus en zijn niet bang van lange teksten, die soms zelfs zonder beeld worden opgediend. Er is nog geen sprake van een echte Europese community rond technologie en kunst, zoals in de VS, maar dat is misschien een taalkwestie.'

Het is vooral uit landen met een hoge internetdichtheid dat Debatty uitnodigingen ontvangt om tentoonstellingen te organiseren, lezingen te geven en in jury's plaats te nemen. Het zijn haar belangrijkste inkomstenbronnen. En verder schrijft ze nog voor oude, papieren media als *The Guardian* en verschillende designmagazines. 'Ik ben een papierfetsijst', bekent ze. 'In de papier-versus-pixelsdiscussie sta ik niet onverdeeld aan de kant van de nieuwe media. Ik hou ervan hoe papier aanvoelt. En er zijn meer mensen die zo denken; elektronische boeken of kranten zijn geen massasucces. Maar voor de jongere generatie is dat misschien anders. Ik krijg e-mails van docenten aan Amerikaanse kunst-academies die hun studenten mijn blog opgeven als syllabus. Ze weigeren namelijk nog boeken te lezen.'

'Lezers nemen blogs serieus en zijn niet bang van lange teksten, die soms zelfs zonder beeld worden opgediend'

Régine Debatty: 'Ik probeer vrij neutraal te zijn. Ik wil mensen informeren.'

Foto: Bogomir Doringar